

Правилно, или по добръ естествено нарастване на Католическото население въ Княжеството, прѣзъ периода отъ петѣтъ години, както виждаме, е имало само въ четири окръга, а именно: Видинскій (1.12%), Разградскій (2.17%), Силистренскій (1.18%) и Пловдивскій (1.34%), а особено въ послѣдний, въ който се намиратъ почти половината отъ Католицитѣ въ цѣла България. Уголѣмяването броя на Католицитѣ въ всичкитѣ други окръзи, въ които има такова и въ които процентитѣ сж несравнено по-голѣми отъ ония въ помѣнатитѣ четири окръга, още отъ пръвѣ поглѣдѣ се вижда да е станало вслѣдствие на заселване въ тѣхъ на Католици дошли извънъ Княжеството. Така напримѣръ, въ Вратчанскій окръгъ нарастванieto на Католическото население, което е било най-голѣмо измѣжду окръжитѣ (34 на % на годината), както се вижда отъ доклада на вратчанскій окръженъ управителъ отъ 1893 година, представенъ въ III-а рѣдовна сесия на окръжний свѣтъ, е станало отъ заселването въ него прѣзъ 1892 год. на 178 семейства (800 чeлов.) изъ Банатъ (Австрия), които, по твърдението на сжщия, около 50 чeлов. отъ тѣхъ били Нѣмци, а всичкитѣ други Българи. Отъ тѣзи 178 семейства 85 сж заселили въ Орѣховската околия, а именно: въ гр. Орѣхово едно семейство, въ с. Кнежа три, въ с. Малорадъ 3, въ с. Гостиля, което по-рано не е съществувало и, което, вѣроятно, тѣ сж основали, или пъкъ е било развалено въ послѣдната Русско-Турска война — 75 семейства и въ селата Долна-Бойница, Вѣли-Бродъ и Рогозентъ по едно семейство. Въ послѣднитѣ три села и въ с. Малорадъ, не се вижда по послѣдното прѣброяване да е имало Католици; може би че сж минати за Православни или пъкъ скоро слѣдъ заселването сж напуснали тѣзи села, като сж отишли въ с. Гостиля или другагѣ. Останалитѣ 95 семейства, въ които влизали и Нѣмцитѣ, заселили селото Бърдарски-Геранъ (Вѣлослат. околия), което тоже по рано не е съществувало. По сжщия начинъ, така бързо е нарастналъ броя на Католическото население и въ Свищовскій окръгъ, гдѣто такива пришелци прѣзъ 1892 год. сж заселили селото Асенково, (Никополска околия), което въ издадени отъ Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Работи списъкъ за населенитѣ мѣста въ Княжеството, прѣзъ 1891 год., не е показано като такова, а слѣдователно не го е имало по рано отъ 1892 год.

За бързото уголѣмявания броя на Католицитѣ въ гр. София, които, съ исключение на една много малка частъ Българи, всичкитѣ други сж чужди подданици (Австрийски Италиански и пр. и пр.), не може да се каже че е вслѣдствие дохожданието на такива изъ другитѣ държави въ столицата, както това е, за въ окръжитѣ Свищовскій и Вратчанскі, защото, освѣнъ че тѣ сж чужди подданици, но още и временно прѣживяватъ тукъ, гдѣто сж се стѣкли по разни нѣкои причини. Въ Вратчанскій и Свищовскій окръзи, заселившитѣ се Католици веднага слѣдъ дохожданието въ Княжеството сж станали български подданици и за тѣхното нарастване или намаление трѣбва да се слѣди, но за едно население, което не е още никакъ българско, нема защо и да се прави това.

Тукъ му е мѣстото да се помѣне, че въ резултатитѣ отъ всичкитѣ прѣброявания станали до сега у насъ, чуждоподданното население е показано въ таблицитѣ: население по родъ, по вѣроисповѣданіе, грамотность, а така сжщо и въ всякитѣ други таблици, като българско и, като така, процентнитѣ изведени отъ тия таблици, било за отношението на мъжкитѣ или къмъ женскитѣ за грамотността, не ни даватъ сжщинскитѣ ония